

Motpart: George Ciocoiu

Tolkningsfråga

Utgör artikel 110 FEUF hinder för en medlemsstat att påföra en utsläppsskatt vid första registreringen i den medlemsstaten av ett begagnat motorfordon från en annan medlemsstat i Europeiska unionen när uppbörd och betalning av samma skatt, vilken föreskrivs i en lagstiftningsakt såvitt avser begagnade motorfordon på den nationella marknaden av liknande ålder, i liknande tekniskt skick och med liknande mätarställning och som ska erläggas vid den första äganderättsövergången, senare inte ska utgå enligt en lagstiftningsakt som har ställning som lag?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht (Tyskland) den 24 april 2013 — Oberbank AG mot Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

(Mål C-217/13)

(2013/C 189/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Oberbank AG

Motpart: Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

Ytterligare deltagare i rättegången: Deutsches Patent- und Markenamt

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 3.1 och 3.3 i direktivet⁽¹⁾ hinder mot en tolkning av nationell rätt enligt vilken ett abstrakt färgmärke (i förevarande mål röd HKS 13) vilket används för finansiella tjänster uppställs ett krav på en korrigerad förmåga att placera produkten på minst 70 procent vid en marknadsundersökning för att varumärket ska kunna antas ha förvärvat särskiljningsförmåga till följd av bruk?
2. Ska artikel 3.3 första meningen i direktivet tolkas så, att tidpunkten för registreringsansökan och inte den tidpunkt vid vilken varumärket registrerades ska anses avgörande om varumärkesinnehavaren i samband med sitt försvar mot en ansökan om ogiltigförklaring av varumärket gör gällande att varumärket i vart fall hade förvärvat särskiljningsförmåga till följd av bruk vid en tidpunkt som ligger mer än tre år efter registreringsansökan, men innan registreringen?
3. För det fall att tidpunkten för registreringsansökan även ska anses avgörande under ovannämnda omständigheter:

Ska varumärket ogiltigförklaras redan om det inte är klarlagt och inte längre kan klarläggas huruvida det hade förvärvat särskiljningsförmåga till följd av bruk vid tidpunkten för registreringsansökan? Eller krävs det för en ogiltigförklaring att den som ansökt om denna visar att varumärket inte hade förvärvat någon särskiljningsförmåga till följd av bruk vid tidpunkten för registreringsansökan?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, s. 25)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht (Tyskland) den 24 april 2013 — Banco Santander SA, Santander Consumer Bank AG mot Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

(Mål C-218/13)

(2013/C 189/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Banco Santander SA, Santander Consumer Bank AG

Motpart: Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

Ytterligare deltagare i rättegången: Deutsches Patent- und Markenamt

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 3.1 och 3.3 i direktivet⁽¹⁾ hinder mot en tolkning av nationell rätt enligt vilken ett abstrakt färgmärke (i förevarande mål röd HKS 13) vilket används för finansiella tjänster uppställs ett krav på en korrigerad förmåga att placera produkten på minst 70 procent vid en marknadsundersökning för att varumärket ska kunna antas ha förvärvat särskiljningsförmåga till följd av bruk?
2. Ska artikel 3.3 första meningen i direktivet tolkas så, att tidpunkten för registreringsansökan och inte den tidpunkt vid vilken varumärket registrerades ska anses avgörande om varumärkesinnehavaren i samband med sitt försvar mot en ansökan om ogiltigförklaring av varumärket gör gällande att varumärket i vart fall hade förvärvat särskiljningsförmåga till följd av bruk vid en tidpunkt som ligger mer än tre år efter registreringsansökan, men innan registreringen?